FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (första avdelningen)
den 6 december 1999 *

I mål T-178/99,

Sonia Marion Elder och **Robert Dale Elder**, bosatta i Dundee, Skottland (Förenade kungariket), företrädda av Scott Crosby, solicitor, 9, rond-point Schuman, Bryssel,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Ulrich Wölker och Xavier Lewis, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 8 juni 1999 att vägra sökandena tillgång till protokoll från mervärdesskattekommittén,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna C.W. Bellamy och M. Vilaras,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

1 Den 6 december 1993 godkände kommissionen och rådet en gemensam uppförandekodex rörande allmänhetens tillgång till kommissionens och rådets handlingar (EGT L 340, s. 41, svensk specialutgåva, område 1, volym 3, s. 86, nedan kallad uppförandekodexen).

2 Kommissionen antog denna uppförandekodex genom beslut 94/90/EKSG, EG, Euratom av den 8 februari 1994 om allmänhetens tillgång till kommissionens handlingar (EGT L 46, s. 58, svensk specialutgåva, område 16, volym 2, s. 66, nedan kallat beslut 94/90).

3 Artikel 2 i beslut 94/90 har följande lydelse:

"...

2) Den berörda generaldirektören eller avdelningschefen, den direktör som utsetts för ändamålet i generalsekretariatet eller en tjänsteman som handlar på dessas vägnar skall inom en månad skriftligen underrätta sökanden om att hans ansökan har bifallits eller om att avsikten är att ansökan skall avslås. I det senare fallet skall sökanden dessutom underrättas om att han inom en månad kan ansöka hos kommissionens generalsekreterare om omprövning av det avsedda avslaget och om att han i annat fall skall anses ha återkallat sin ursprungliga ansökan.

...

4) Underlåtenhet att besvara en ansökan om tillgång till en handling inom en månad efter det att ansökan givits in skall räknas som en avsikt att ansökan skall avslås.

Underlåtenhet att besvara en ansökan om omprövning inom en månad efter det att ansökan givits in skall räknas som ett avslag."

4 Uppförandekodexen innehåller, i den version som kommissionen antog, bland annat följande bestämmelse under rubriken Handläggning av en ursprunglig ansökan:

"Om den handling som är i en institutions besittning har upprättats av en fysisk eller juridisk person, en medlemsstat, en annan gemenskapsinstitution eller ett annat gemenskapsorgan eller något annat nationellt eller internationellt organ, skall ansökan göras direkt till den som har upprättat handlingen."

Bakgrund och förfarande

5 I skrivelse av den 30 november 1998 begärde sökandena med åberopande av beslut 94/90 att få ta del av protokoll från den rådgivande kommittén för mervärdesskatt (nedan kallad mervärdesskattekommittén eller kommittén) för att kunna utröna om Förenade kungariket hade samrått med kommittén i enlighet med artiklarna 4 och 29 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1, svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28, nedan kallat sjätte mervärdesskattedirektivet). Sökandena anförde till stöd för sin ansökan att vissa bestämmelser i den brittiska lagstiftningen om mervärdesskatt direkt påverkar

deras rättsliga ställning och att de önskade ta reda på huruvida Förenade kungariket hade samrått med mervärdesskattekommittén i enlighet med artikel 4.4 i sjätte mervärdesskattedirektivet, vilket är den lagliga grunden för de brittiska bestämmelserna.

6 Sökandena fick inget svar på sin ansökan, varför de, i skrivelse av den 6 januari 1999, ställd till kommissionens generalsekreterare, ansökte om omprövning, i den mening som avses i artikel 2.2 i beslut 94/90.

7 Vid samma tidpunkt underrättade generaldirektören för kommissionens generaldirektorat för skatter och tullar (GD XXI), genom skrivelse som delgavs sökandenas ombud den 11 januari 1999, sökandena om att mervärdesskattekommitténs överläggningar är hemliga, enligt dess arbetsordning, om inte de deltagande medlemsstaterna enhälligt beslutar annorlunda. Generaldirektören ansåg sig därför inte kunna låta sökandena ta del av kommitténs protokoll med hänsyn till intresset av att skydda sekretessen kring mervärdesskattekommitténs överläggningar och gemenskapernas ekonomiska intressen.

8 Genom skrivelse av den 9 februari 1999 informerade kommissionens generalsekretariat sökandena om att deras ansökan skulle behandlas så fort som möjligt men att de förmodligen inte kunde få ett svar förrän tidigast efter en månad.

9 Den 3 mars 1999 erhöll sökandena en skrivelse från kommissionens generalsekreterare i vilken denne angav att, även om det är kommissionen som för mervärdesskattekommitténs protokoll, eftersom kommissionen är ansvarig för kommitténs sekretariat, det formellt sett är kommittén själv som står för protokollen. Eftersom kommittén anses ha upprättat handlingarna i den mening som avses i uppförandekodexen, måste en sådan ansökan som sökandena har

sänt in i stället sändas direkt till kommittén. Generalsekreteraren tillade att han som en serviceåtgärd hade vidarebefordrat sökandenas ansökan till kommittén, så att denna kunde besluta om eventuella åtgärder, och att Förenade kungariket hade samrått med kommittén vid flera tillfällen under åren 1979—1996 rörande tillämpningen av artikel 4.4 i sjätte mervärdesskattedirektivet.

10 Sökandena har genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 1 april 1999, väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte låta dem ta del av handlingarna i fråga. Målet gavs målnummer T-78/99.

11 I skrivelse av den 8 juni 1999 informerade mervärdesskattekommitténs ordförande sökandena om att de företrädare för medlemsstaterna som deltog i kommitténs sammanträde enhälligt hade beslutat att inte låta dem ta del av protokollen.

12 Sökandena ansåg att denna skrivelse måste anses som ett slutgiltigt beslut om avslag på deras begäran från kommissionens sida och väckte därför förevarande talan om ogiltigförklaring av detta beslut av den 8 juni 1999 (nedan kallat det omtvistade beslutet), genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 6 augusti 1999.

13 Sökandena återkallade därför sin talan om ogiltigförklaring i mål T-78/99, vilket avskrevs genom beslut av förstainstansrätten av den 13 oktober 1999.

14 Genom skrivelse av den 3 augusti 1999 underrättade kommissionen sökandena om att GD XXI hade ombetts att på nytt ta ställning till deras begäran att få ta del av mervärdesskattekommitténs protokoll, på den grunden att det följer av förstainstansrättens dom av den 19 juli 1999 i mål T-188/97, Rothmans mot kommissionen (REG 1999, s. II-2463), att det ankommer på kommissionen att fatta beslut rörande ansökningar om att få ta del av protokoll från rådgivande kommittéer som mervärdesskattekommittén.

15 Kommissionen yrkade i sitt svaromål, som inkom till förstainstansrättens kansli den 30 september 1999, att förstainstansrätten skulle förklara att det saknas anledning att behandla ansökan, eftersom sökandenas begäran att få ta del av mervärdesskattekommitténs protokoll skulle omprövas av GD XXI och att dess beslut skulle få till följd att det omtvistade beslutet skulle dras tillbaka.

16 Genom brev som inkom till förstainstansrättens kansli den 20 oktober 1999 vidarebefordrade kommissionen en skrivelse av den 30 september 1999 från generaldirektören för GD XXI till sökandena, i vilken generaldirektören förklarade att han, efter att ha omprövat deras begäran med beaktande av domen i det ovannämnda målet Rothmans mot kommissionen, fortfarande inte var beredd att låta sökandena ta del av kommitténs protokoll, men nu med hänvisning till uppförandekodexen och särskilt undantaget rörande sekretessskydd. Kommissionen drar därav slutsatsen att det omtvistade beslutet har återkallats och att det därför saknas anledning att döma i saken.

17 Sökandena har i sitt yttrande rörande yrkandet att förstainstansrätten skall förklara att det saknas anledning att döma i saken, vilket inkom till förstain-

stansrättens kansli den 8 november 1999, anfört att de inte motsätter sig att förfarandet avslutas. De har förklarat att de har ansökt om omprövning av beslutet att inte låta dem ta del av handlingarna hos kommissionens generalsekreterare och att dennes beslut, oavsett innehåll, kommer att träda i stället för skrivelsen av den 8 juni 1999. Sökanden anser emellertid att nämnda skrivelse var ett slutgiltigt beslut som de kunde väcka talan mot och att kommissionen har förfarit på sådant sätt att förstainstansrätten bör förplikta den att ersätta rättegångskostnaderna.

Ansökan om att förstainstansrätten skall förklara att det saknas anledning att döma i saken

18 Kommissionen har genom sin ansökan om att förstainstansrätten skall förklara att det saknas anledning att döma i saken väckt en rättegångsfråga som, i enlighet med artikel 114.3 i rättegångsreglerna, kan avgöras utan att muntligt förfarande inleds.

19 Kommissionen har genom att anta sitt beslut av den 30 september 1999 implicit återkallat det omtvistade beslutet på den grunden att den ansåg att gemenskapsreglerna om tillgång till handlingar, såsom de har belysts i domen i det ovannämnda målet Rothmans International mot kommissionen, innebär att kommissionen måste fatta beslut vad avser ansökningar om att få ta del av mervärdesskattekommitténs handlingar.

20 Förstainstansrätten anser mot denna bakgrund att omständigheten att det omtvistade beslutet har dragits tillbaka har samma verkan som en dom om

ogiltigförklaring av densamma, utan att det inverkar på sökandenas rätt att i särskilt förfarande göra gällande att kommissionens generalsekreterares slutgiltiga beslut avseende deras ansökan är rättsstridigt. En dom om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet som nu har återkallats skulle inte få mer långtgående rättsliga följder än återkallelsen i sig.

21 Sökandena har därför inget intresse av att få det omtvistade beslutet ogiltigförklarat. Det saknas således nu anledning att döma i saken (se förstainstansrättens beslut av den 28 maj 1997 i mål T-145/95, Proderec mot kommissionen, REG 1997, s. II-823, punkt 27, och där nämnd rättspraxis).

22 Av detta följer att anledning saknas att döma i saken.

Rättegångskostnader

23 Enligt artikel 87.6 i rättegångsreglerna skall förstainstansrätten, i mål där det inte finns anledning att döma i saken, besluta om kostnader enligt vad den finner skäligt.

24 I förevarande fall har kommissionen återkallat det omtvistade beslutet efter det att talan har väckts och av skäl som sökandena har anfört i sin ansökan. Kommissionen skall därför förpliktas att ersätta samtliga rättegångskostnader.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

följande beslut:

1) **Det saknas anledning att döma i förevarande mål.**

2) **Kommissionen skall bära samtliga rättegångskostnader.**

Luxemburg den 6 december 1999

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande